

Prof. zw. dr hab. Kazimierz Wolny-Zmorzyński
Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Medialnej
Wydział Nauk Społecznych
Uniwersytet Śląski
40-007 Katowice, ul. Bankowa 11
Tel. 512 243 137

Recenzja pracy doktorskiej
mgra Konrada Ciesiołkiewicza pt.:

*Podmiotowość komunikacyjna i funkcjonowanie
Rady Dialogu Społecznego w zmediatyzowanej sferze publicznej
w latach 2015-2019*

Promotor: Prof. UW dr hab. Dariusz Tworzydło

Na wstępie recenzji należy z uznaniem potraktować wybór tematu rozprawy przez Doktoranta i Promotora. W badaniach komunikacji społecznej i w naukach o mediach w ogóle tematowi, nad którym pochylił się w swej rozprawie mgr Konrad Ciesiołkiewicz nikt do tej pory nie poświęcił swej uwagi. To praca pod każdym względem nowatorska. Mamy zatem do czynienia z dziełem, już choćby ze względu na swą materię, wyjątkowym.

Przedstawiona do recenzji praca doktorska autorstwa mgra Konrada Ciesiołkiewicza liczy 362 strony znormalizowanego maszynopisu. Składa się ze wstępu, czterech rozdziałów osobno zatytułowanych, zakończenia, załączników, bibliografii, wykazu tabel i rycin.

Dysertacja jest skonstruowana bardzo logicznie i – muszę to z pełną odpowiedzialnością wyrazić – wzorcowo. Kolejne rozdziały rozwijają temat główny, dzięki czemu odbiorca może spojrzeć na problem panoramicznie, z odpowiednimi kontekstami historycznymi, co świadczy oczywiście na korzyść samego Doktoranta, który zebrał dostępne źródła i materiały w sposób właściwy i podobnie – należycie i właściwie – je wykorzystał oraz bardzo klarownie przywołał (w części początkowej, teoretycznej), czego konsekwencją są badania jakościowe i ilościowe przeprowadzone przez mgra Konrada Ciesiołkiewicza.

- 1 -

Doktorant wykorzystał w swoich badaniach publikacje prasowe z lat 2015-2019 na temat Rady Dialogu Społecznego, wydane przez biuro prasowe Rady oraz jej witryny internetowe, a także witryny internetowe urzędów centralnych administracji rządowej. Doktorant przeanalizował także wyniki wywiadów pogłębionych, które przeprowadził z przedstawicielami kluczowych grup interesariuszy: organizacji związkowych, organizacji pracodawców, strony rządowej, przedstawiciele mediów oraz think tanków. Oprócz tego badał dokładnie dokumenty prawne regulujące istnienie Rady Dialogu Społecznego oraz jej miejsca. Swoje studia Doktorant podparł bogatą literaturą polską i obcą z zakresu socjologii, filozofii, psychologii społecznej, zarządzania organizacjami, co pozwoliło Mu na zdystansowanie się do wielu zagadnień i - podczas prowadzonej analizy - wyciąganie odpowiednich, trafnych, odważnych wniosków.

Hipotezę Autor postawił jasno:

Rada Dialogu Społecznego charakteryzuje się niskim, niedostatecznym stopniem podmiotowości komunikacyjnej, uniemożliwiającym jej skuteczną realizację celów nadrzędnych”(s. 14). Z hipotezy głównej wyłonił hipotezy pomocnicze:

1. *RDS jest instytucją o charakterze ekskluzywnym, nieposiadającą woli systemowego włączania nowych partnerów społecznych w proces decyzyjny i traktującą dialog społeczny w sposób tradycyjnie korporacyjny.*

2. *RDS nie wykorzystuje w sposób optymalny posiadanej przez siebie wiedzy komunikacyjnej jako środka do realizacji swoich celów nadrzędnych.*

3. *RDS jako kluczowy podmiot instytucjonalnego dialogu społecznego pełni rolę pomostową w systemie politycznym państwa.*

4. *RDS charakteryzuje się niedostatecznym stopniem integralności komunikacyjnej”*(s. 14-15).

Hipoteza główna oraz poboczne - odważne i ważne, mocno badaniami obudowane, sprawdzone, udokumentowane i obronione (sic!). Trudno nie zgodzić się z Doktorantem i Jego wnioskami, które optymistycznie nie brzmią,

-2-

ale powinny dać członkom Rady Dialogu Społecznego do myślenia (jeśli się nimi przejmą, gdy rozprawa zostanie ogłoszona drukiem - z przyjemnością rekomenduję ją do druku). Praca ta powinna być ich lekturą obowiązkową, by każdy z nich zdał sobie sprawę, czemu taka Rada służy, że nie jest jedynie pięknie brzmiącym organem, w którym zasiadają jej członkowie i mogą sobie wpisać do życiorysu informację, że są (czy byli) jej działaczami, ale należą do instytucji pomagającej konflikty realnie rozwiązywać, szczególnie obecnie w czasach widocznego chaosu społecznego, kiedy - zgodnie ze współczesną postmodernistyczną modą - każdy ma rację, nawet wtedy, kiedy jej nie ma (!). Co z tego, że w Radzie zasiadają specjaliści, wydawałoby się wysokiej klasy, nawet utytułowani profesorowie, gdy sami nie umieją unieść się ponad to, czego oczekują od nich ich partyjni, czy związkowi koledzy, często zabierając głos w sprawach, do których nie mają przekonania: stąd - przypuszczam - brak dobrej komunikacji między członkami Rady i między Radą a społeczeństwem.

Nazywam rzecz po imieniu, ponieważ - kto jak nie my, niezależni naukowcy, bazujący na badaniach (rzetelne badania dają nam legitymację do niezależności) musimy palcem wskazywać na różne nieprawidłowości. I na takie nieprawidłowości w komunikacji Rady Dialogu Społecznego Doktorant wskazał i je udowodnił.

Praca doktorska mgra Konrada Ciesiołkiewicza jest nie tylko rzeczową, trzeźwą oceną Rady Dialogu Społecznego, ale pośrednio we wnioskach podpowiada ona jak wszelkie nieprawidłowości w komunikacji Rady powinno się poprawić, rozwiązać (ss. 303- 322). To cenne źródło wiedzy m.in. na temat zarządzania komunikacją Rady Dialogu Społecznego - jak zaznaczyłem wcześniej - mocno podparte właściwą bibliografią naukową, znakomicie, ze zrozumieniem przedstawioną i wykorzystaną, wynikającą z badań, doświadczeń i przemyśleń Doktoranta.

Podczas obrony chciałbym usłyszeć, jaki pomysł proponuje mgr Konrad Ciesiołkiewicz na uzdrowienie komunikacji w Radzie Dialogu Społecznego,

którego można się wprawdzie z lektury doktoratu domyśleć z wysnuwanych przez Doktoranta wniosków, ale brakło mi tej jednoznaczności w wywodzie.

Na koniec muszę jeszcze raz podkreślić wysoką wartość poznawczą rozprawy. Bardzo bogaty i różnorodny materiał dokumentacyjny został wykorzystany i zaprezentowany w sposób przejrzysty, z zachowaniem porządku chronologicznego i logicznego, co sprawia, że wywód Autora jest czytelny, jasny i uporządkowany według przyjętych w tego typu pracach kryteriów.

Mgr Konrad Ciesiońkiewicz znakomicie opanował reguły akademickiej narracji i spełnił wymogi naukowego warsztatu. Jego obszerne dzieło jest skonstruowane bez zarzutu, a tok wyvodu płynny i pozwalający przejść w kolejnych rozdziałach od historii do współczesności. Percepcję ułatwiają także liczne wykresy. Pracę kończą bardzo dobrze uzasadnione wnioski oraz obszerna bibliografia (ss. 339-358), świadcząca o doskonałym rozeznaniu w literaturze przedmiotu i jej wielodyscyplinarnych okolicach.

Konkluzja:

Praca doktorska mgra Konrada Ciesiońkiewicza pt.: *Podmiotowość komunikacyjna i funkcjonowanie Rady Dialogu Społecznego w zmediatyzowanej sferze publicznej w latach 2015-2019* napisana jest przejrzysto. Dysertację czyta się z dużym zainteresowaniem. Autor w sposób analityczny przedstawił i uporządkował swe badania. Praca jest nowatorska. Oceniana dysertacja doktorska spełnia wymagania stawiane rozprawom doktorskim, dlatego wnoszę o dopuszczenie mgra Konrada Ciesiońkiewicza do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Mając na uwadze wysoką wartość naukową i poznawczą dysertacji uważam, że zasługuje ona na wyróżnienie.

Kazimierz Wolny-Zmorzyński

Katowice, 12 lipca 2021 roku.